

U M O W A

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
a Rządem Republiki Indonezji o współpracy naukowej
i technicznej.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz Rząd Republiki Indonezji, ożywione chęcią nawiązania współpracy naukowej i technicznej oraz okazania sobie wzajemnej pomocy przy realizacji planów rozwoju ich Krajów, zgodziły się na następujące postanowienia :

Artykuł 1

Umawiające się Strony podejmą niezbędne kroki dla nawiązania i rozwinięcia współpracy w dziedzinie nauki, techniki, planowania, administracji publicznej i usług socjalnych.

Artykuł 2

Współpraca naukowa i techniczna między Umawiającymi się Stronami będzie realizowana w oparciu o zasadę wzajemności w drodze :

- a. wymiany ekspertów i doradców,
- b. wzajemnego świadczenia usług dla rozwiązywania zadań, wynikających z planów rozwoju obu Krajów,
- c. wymiany dokumentacji technicznej i naukowej, patentów, oraz innych ułatwień w tej dziedzinie,
- d. udzielania wzajemnej konsultacji przy rozwiązywaniu problemów naukowych, technicznych i organizacyjnych,
- e. udzielania stypendiów na uczelniach i szkołach,
- f. udzielania praktyk w przedsiębiorstwach, oraz instytutach przemysłowych i naukowych,
- g. innych form współpracy naukowej i technicznej, które uzgodnią obie Strony.

Artykuł 3

Realizacja zadań wymienionych w pkt. a, b i c poprzedniego Artykułu będzie wykonana w drodze kontraktów między właściwymi organizacjami polskimi a właściwymi organizacjami indonezyjskimi, w których sprecyzowane zostaną zakres i warunki wzajemnych świadczeń.

Artykuł 4

Realizacja zadań wymienionych w pkt. d, e, f i g Artykułu 2, będzie wykonana w drodze odrębnych porozumień między obu Stronami.

Artykuł 5

Niniejsza Umowa nie odnosi się do usług specjalistów, techników i innego personelu działającego na terytorium drugiej Strony w ramach kontraktów na dostawę towarów.

Artykuł 6

Wykonanie niniejszej Umowy powierza się Komitetowi Współpracy Gospodarczej i Naukowo-Technicznej z Zagranicą ze strony polskiej, a Biuru Ekonomicznemu i Finansowemu /Biro Ekonomi dan Keuangan/ ze strony indonezyjskiej.

Artykuł 7

Wymienione w artykule 6 instytucje wyznaczają przedstawicieli, którzy będą wspólnie opracowywać programy realizacji

niniejszej Umowy, oraz rozpatrywać sposoby, oraz niezbędne kroki dla popierania współpracy naukowej i technicznej między obu Krajami.

Artykuł 8

Płatności, wynikające z realizacji współpracy naukowej i technicznej będą ustalane w każdym poszczególnym wypadku w odpowiednich kontraktach i porozumieniach, wymienionych w Artykule 3 i 4.

Artykuł 9

Rządy obu Krajów zapewnią obywatelom drugiej Strony, przebywającym na ich terytorium w związku z zadaniami, wynikającymi z niniejszej Umowy, wszelką pomoc i ułatwienia w granicach obowiązującego ustawodawstwa.

Artykuł 10

Wiadomości uzyskane w wyniku wykonania postanowień niniejszej Umowy nie mogą być przekazywane stronie trzeciej bez zgody obu Stron.

Artykuł 11

Wszelkie osoby, wykonujące obowiązki, wynikające z niniejszej Umowy, na obszarze drugiej Strony, winny powstrzymać się od mieszania się w jakiegokolwiek formie w sprawę nie należącą do uzgodnionego między Stronami zakresu ich działania.

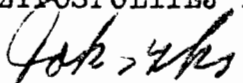
Artykuł 12

Umowa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej podpisania i pozostaje w mocy przez okres 3 lat.

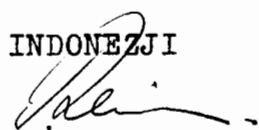
O ile żadna ze Stron nie wypowie jej na piśmie na 3 miesiące przed datą jej wygaśnięcia, jej moc obowiązująca będzie co roku automatycznie przedłużana na dodatkowy okres jednego roku.

Umowę niniejszą sporządzono w Dżakarcie, dnia 10 października 1961, w sześciu egzemplarzach, każde dwa w języku polskim, indonezyjskim i angielskim, przyczym każdy tekst ma jednakową moc obowiązującą. W wypadku różnic interpretacji, tekst angielski jest tekstem miarodajnym.

W IMIENIU RZĄDU POLSKIEJ
RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Julian Tokarski

W IMIENIU RZĄDU REPUBLIKI
INDONEZJI

Dr. J. Leimena